τὴν ὑπὸ τοῦ Beulé ἀνακαλυφθεῖσαν, καὶ ἐδημοσιεύθη μὲν ἤδη ὑπ' ἐμοῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 353 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος *Ὥρας* τοῦ παρελθόντος ἔτους, δὲν ἀπηξίωσα δὲ νὰ τὴν ἀναδημοσιεύσω καὶ ἐνταῦθα, ἵνα καταστήσω αὐτὴν γνωστοτέραν, καὶ μάλιστα τοῖς ἀλλοδαποῖς, οἷς ἡ ἐφημερὶς *Ὥρα* ἥκιστα ἢ ὀλίγον προσιτὴ εἶνε. Ὁ ἀνδριαντοποιὸς *Πάνδιος* ἦτο ἡμῖν μέχρι τοῦδε, ὡς ἐρρέθη, γνωστὸς μόνον ἐκ τῆς περὶ φυτῶν ἱστορίας τοῦ Θεοφράστου (Βιϐ. 9, κεφ. 13. § 4), ὅστις ἀναφέρει περὶ αὐτοῦ ὅτι παρεφρόνησε φαγὼν καρπόν τινα δηλητηριώδη, ἐνῷ εἰργάζετο ἐν τῷ κατὰ τὴν Τεγέαν ἱερῷ. Ἡ κοινὴ γραφὴ τοῦ ὀνόματος εἶνε *Παντίος*, ἐξ ἧς προέκυψε σύγχυσις πρὸς τὸν ἐκ Χίου τεχνίτην *Παντίαν* (Welcker Kunstbl. 1827, n. 83). Ὁ Schneider ἀντικατέστησεν ἐξ ἄλλων χειρογράφων τὴν γραφὴν *Παντίος* διὰ τῆς *Πάνδειος*, καὶ ταύτην παρεδέχθη καὶ ὁ νεώτερος ἐκδότης τοῦ Θεοφράστου Wimmer. Ἡ ἀπορία λοιπὸν περὶ τῆς ὀρθῆς γραφῆς τοῦ ὀνόματος τοῦ τεχνίτου Πανδίου λύεται νῦν διὰ τοῦ λίθου τούτου, ἔχοντος ἀναμφιϐόλως πολὺ μεγαλείτερον τὸ κῦρος ἢ ἅπαντα τὰ χειρόγραφα τοῦ Θεοφράστου, πιστοῦται δ' ἐπομένως, ὅτι ἡ ὀρθὴ γραφὴ τοῦ ὀνόματος εἶνε *Πάνδιος*.

Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ἀνήκοντα, ὡς ἐκ τοῦ σχήματός των φαίνεται, εἰς τὸ πρῶτον ἥμισυ περίπου τῆς 4ης π. Χ. ἑκατονταετηρίδος, παρέχουσιν ἡμῖν τὸ ἐνδόσιμον νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ὁ Πάνδιος ἤκμαζε περὶ τοὺς χρόνους τούτους· εἰκότως δὲ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Τεγέᾳ, ἐν ᾧ ἐργαζόμενος ἐξέστη τῶν φρενῶν, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ᾖ τὸ πρῶτον, ἀλλὰ τὸ δεύτερον τῆς Ἀλέας Ἀθηνᾶς, τοῦ ὁποίου ἀρχιτέκτων ἐγένετο κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Παυσανίου (Βιϐ. 8, 45, 4.) ὁ Σκόπας. Κατὰ ταῦτα ὁ Πάνδιος ἦτο καλλιτέχνης σύγχρονος τοῦ Σκόπα ὑφ' ὃν καὶ εἰργάσθη πιθανώτατα ἐν Τεγέᾳ. Δὲν ἦτο λοιπὸν κοινὸς καὶ τετριμμένος τεχνίτης, συνεργασθεὶς μετὰ τοῦ Σκόπα εἰς τὸν ναὸν ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος προεῖχε πολὺ καὶ εἰς κατασκευὴν τὴν ἄλλην καὶ εἰς μέγεθος ὅλων τῶν ἐν Πελοποννήσῳ ναῶν.

Ἐν τῷ 5ῳ στίχῳ ὑπάρχουσι δύο γράμματα ἀμυδρῶς ἐγκεχαραγμένα Γ Α κατὰ λάθος φαίνεται τοῦ χαράκτου, θελήσαντος νὰ χαράξῃ ἐκεῖ πρῶτον τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου.

Κ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ.

ΑΡΤΕΜΙΔΙΔΕΛΦΙΝΙΑ
ΑΙΣΧΥΛΙΣΣΑΤΥΡΟΙΚΟΡΑΓΥΝΑΦΙΛΟΞΕ
ΝΙΔΑΑΜΟΥΜΕΙΤΟΙΛΕΙΤΟΡΕΥΣΑΝΣΑ

Ἀρτέμιδι Δελφινία
Αἰσχυλὶς Σατύροι κόρα, γυνὰ Φιλοξενίδα Ἀμουμείτοι λειτορεύσανσα

Ἐξ ἐκτύπου χαρτίνου καὶ ἀντιγράφου ἀποσταλέντος μοι πάνυ φιλοτίμως ὑπὸ τοῦ φίλου καθηγητοῦ τοῦ ἐν Λαρίσσῃ Γυμνασίου, Ἠλιάδου Βεζάνου.

Αἰσχυλὶς Σατύροι. Τὸ ὄνομα Αἰσχυλὶς εὕρηται καὶ ἐν ἄλλῃ Θεσσαλικῇ ἐπιγραφῇ Leake NG. III, 382, καὶ 361 C. I. G. 1767. Hermann Collitz Sammlung der Griech. Dialekt-Inschriften 368, ἀλλαχοῦ δὲ *Αἰσκυλὶς* H. Collitz αὐτόθι, 1283.

Λειτορεύσανσα ἀντὶ λειτορεύσασα = λειτουργήσασα τ. ἔ. ἱερατεύσασα ἐκ τοῦ ἀρσ. λειτορεύσανς, ἀνάλογα τοῦ τύπου τούτου τὰ «καταθένς» Cauer² 112, στ. 11. 12 «πάνσας» = πάσας αὐτόθι 122, στ. 8. «ἀποδιδόνσα» 132, στ. 23. «καθιστάνσα» 132, 25. Τὸ ἄρσεν. τῆς μετοχῆς τοῦ ἐνεστῶτος ἐν τῇ αὐτῇ σημασίᾳ ἀπαντᾷ ἐν ἄλλῃ Θεσσαλικῇ ἐπιγραφῇ, Hermann Collitz αὐτόθι, 1332. *Λειτορεύοντος τοῖ Ἀσκλαπιοῖ* κτλ. καὶ 1329 *Ἀγαθᾶ τύχα· λειτορεύοντος τοῖ Ἀσκλαπιοῖ Ἀντιμάχοι* κτλ. πρϐλ. καὶ Ἡσύχιον ἐν λέξει *Λείτορες* καὶ *Λείτειρη* = *ἱέρειαι*, καὶ Καλλιμ. ἀποσπάσμ. 123, 2.

Κ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:52:18 EEST - 167.114.118.212